

mangle, kan det ved Dommen bestemmes, at han efter udstaaet Straffetid bliver at udbringe af Riget. Vender han tilbage, straffes han med Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde indtil 3 Maaneder og bliver at dømme til Udvisning af Riget.

e. *Betleri og Løsgænger*. Straffen for *Betleri* og *Løsgænger* forhøjes, idet for det første Fængsel paa sædvanlig Fangekost i indtil henholdsvis 2 og 4 Maaneder i Forbindelse med Tvang til Arbejde (se ndfr. II. 2) optages iblandt de Straffe, som kunne anvendes. Dernæst bestemmes om den, der i Løbet af de sidste 5 Aar 2 Gange er dømt til højere Straf end simpelt Fængsel for *Betleri* og *Løsgænger* eller for de ovenfor under b 2° nævnte Sædelighedsforbrydelser (*Rufferi*, *Alfonseri* m. v.) eller for de i Straffelovens Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser (o: de Forbrydelser, der almindelig, om end ikke ganske korrekt, kaldes »Berigelsesforbrydelser«), følgende: 1) naar han gør sig skyldig i *Betleri* eller *Løsgænger*, kan Straffen derfor fastsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 6 Maaneder eller Tvangsarbejde. 2) Gør han sig skyldig i *Betleri* eller *Løsgænger* eller i en af de andre nys nævnte Lovovertrædelser, kan der forbindes »*Internering*« med Straffen o: der kan ved Dommen gives ham Paalæg om i indtil 5 Aar fra hans Løsladelse at tage Ophold i den Kommune, som af Politiet anvises ham. (Ophold udenfor Forsørgelseskommunen kan kun anvises med Samtykke af Opholdsstedets Kommuneraad; saadant Ophold faar ingen Betydning med Hensyn til Erhvervelsen af Forsørgelsesret). Den, der overtræder Paalæget, straffes med Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde indtil 3 Maaneder. — En domfældt Udlænding behandles som anført under d.

II. *Almindelige Bestemmelser*, hvoraf de væsentligste gaa ud paa følgende:

1. Om *Udstaaelse af Tvangsarbejde* bestemmes følgende: Det udstaaes i de dertil bestemte Anstalter. Saa snart Forholdene nødvendiggøre det, bliver der ved Lov at indrette en for hele Landet fælles Tvangsarbejdsanstalt, til hvis Tilvejebringelse og Drift Udgifterne udredes af Statskassen, og der blive da de at anbringe, som dømmes til Tvangsarbejde i Medfør af nærværende Lov. — Tvangsarbejde kan ikke til-